ommeti ei annud nemmad mitte järrele, ja ei saand targemaks, waid lootsid ikka weel Turkide peäle, et neilegi pärrast se Jummala sanna tõeks jäi: ärranetud on, kes innimeste peäle lodab. Wimaks nemmad wõtsid se hirmsa nou kawwalussega Kunningast remma wallitsusse linnas Warsau nimmi, kinniwõtta, ja tedda seäit ärrawia. Agga Jummal peästis weel Kunningast nende käest ja neid kurjateggiaid woest kinni, ja pandi wangi, kunni kohhus nende üle saaks käinud. Ja sellesamma asja pärrast, ja et se tüllt seäl aasta aastalt ikka suremaks läks, tulid ka teised Kunningad siinna, kes seäl naabred ollid, ja hakkasid Pohlama rigi poleks jaggama, ja poolt ossa ennesele wõtma ja kust poolt Kunningale järma. Üks olli Preussi Kunningas ja teine Saksa-ma Keiser. Nemmad last-

sid omma wägge ka Pohla-male minna, ja wõtsid ennestele, iggamees mis temma rigi wanna raia äres olli, ja se olli hea suur, lai ja rikkas Ma, kus palio surid ja häid linde sees ollid. Pärrast kinnitasid nemmad sedda wanna ramatudega, et se Ma, mis nemmad nüüd ärrawõtsid jo ammust aiast õigusse polest nende wannematte pärralt olnud, ja neil seddawisi õigus olli sedda ennestele jälle lunnastada. Meie Keisri-Praual olli paljo surem õigus selle sure kullutusse pärrast, mis Ta Pohla rigi pärrast ni mitto korda olli piddand teggema, ja nu kahjo pärrast, mis Pohla rahwas meile teinud, ka ennesele aih e jäggo wotta, ommeti ep olleks Ta sedda mitte teinud kui teised kaks kunningast ep olleks esste hakkand. Ja sellepärrast, wõttis Ta ennesele ka omma ossa. Nüüd sai Poh-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1774, lk. 17